

Vaalit 2016: Valtioduuman vaalit, kansanedustajaehdokkaat

18. SYYSKUUTA

VENÄJÄN VALTIODUUMAN VAALIT

**GNJOTOVA
JELENA**
KASVUPUOLUE

18. SYYSKUUTA
ÄÄNESTÄ OIKEUDENMUKAISUUDEN
TIIMIÄ!

Venäjän valtioduuman
kansanedustajaehdokkaat

PETELJAJEVA
Irina

Vaalimainos on julkaistu ilmaiseksi 3.11.2015 hyväksytyin Venäjän federaatiolain nro 20-ФЗ 66. artiklan 2. momentin mukaisesti. Aineiston on julkaissut duuman kansanedustajaehdokkaat Jelena Gnjotova.

Vaalimainos on julkaistu ilmaiseksi 3.11.2015 hyväksytyin Venäjän federaatiolain nro 20-ФЗ 66. artiklan 2. momentin mukaisesti. Aineiston on julkaissut duuman kansanedustajaehdokkaat Irina Peteljaeva.

Persoona

Vapaa peloistaan

Entinen puoluesihteerin Mikko Kiuru toimi suomen kielen puolesta sen tuhonneen systeemin sisällä. 27. elokuuta hänen syntymästään tuli kuluneeksi sata vuotta.

Kohtalo

Pyrin nuorena pitämään etäisyyttä virka- ja puoluevaltaa käyttäviin. Syyn siihen antoi perheeni historia karkotuksineen ja leireineen.

Kun kohtalon iva toi minut **Mikko Kiurun** eteen, en aikunut antaa hänen asemansa puoluesihteerinä vaikuttaa minuun. Olimme esittäytyneet, kätelleet hillitysti. Mainitessani suomen kielen opintoni yliopistossa huomasin valjun hymyn hänen silmissään, hän oli selvästi liikuttunut. Tuo ensimmäinen sympatian ja toveruuden pilkahdus sai minutkin avautumaan.

Silloin en tiennyt vielä, että Petroskoin valtionyliopiston vararehtorina 1960-luvun alussa toiminut Mikko Kiuru oli saanut aikaan vuonna 1938 lopetettua suomen kielen laitoksen uudelleen avaamisen.

Tuo hillitty mies uskoi sanojen voimaan ja luotti omaan kykyynsä selvittää tiukoista paikoista keskustelemalla valtaapitävien kanssa. Hän kävi kerta toisensa jälkeen Moskovassa neuvottelemassa suomen kielen laitoksen palauttamisesta. Sen toiminta käynnistyi uudelleen 1963, kun Mikko Kiurusta tuli Karjalan puoluekomitean sihteeri.

Tämän vaatimattoman, kuivahkon toimijan ansiosta minulla oli käytössäni kaikki se mikä oli minulle tärkeää, mistä olin peräisin ja

”Pysähtyneisyyden aikana, silloin kun ihmiset tottelivat normaalisti Moskovan käskyjä ja olivat varuillaan, Kiuru neuvotteli menetettyjä ja tuhoon tuomittuja asioita takaisin.

mistä oli kiinni tulevaisuuteni: suomen kielen laitos, Suomalainen teatteri, suomenkielinen kirjallisuus ja säännöllisesti ilmestyvä suomenkielinen lehdistö, Tiedekatemian haaraosasto, suhteet Suomeen ja muihin maihin ja suomen kielen asema.

Harvojen tapaamistemme aikana opin tuntemaan Mikko Kiurua paremmin. Minua miellytti vähäsanaisuus ja pidättyväisyys. Hänestä kuvastui päättäväinen ja käytännöllinen asenne, joka varmasti auttoi häntä selviytymään kiperissäkin tilanteissa.

Mikko Kiuru tuli työhön puoluekomiteaan – systeemiin, joka aikoinaan tuhosi suomen kielen aseman Karjalassa. Suomen kielen opetus kouluissa oli lopetettu, suomenkielisten lehtien toiminta vähäistä. Suomalaisen teatterin näyttelijät olivat melkein heitteillä ja rakennus oli remontissa yli 13 vuotta. Vieläpä sen valmistuessa teatterirakennukseen uhattiin siirtää venäläinen draamateatteri. Se kun oli jakamassa oopperan ja baletin kanssa samaa rakennusta. Tilanne oli kiistämättä huono, sillä systeemin tarkoituksena oli synnyttää vastakkainasettelu kahden teatterin välille.

Pysähtyneisyyden aikana ihmiset normaalisti tottelivat Moskovan käskyjä ja olivat varuillaan. Kiuru sen sijaan neuvotteli menetettyjä ja tuhoon tuomittuja asioita takaisin. Hän teki yhteistyötä asioista kiinnostuneiden kanssa ja synnytti mielipiteitä. Saman aikaan kun hän kuitenkin itse palveli systeemiä.

Näin toimii vain ihminen, joka on vapaa peloistaan ja kaikesta itselleen kuuluneesta. Hänellä oli kuitenkin omia riskejä. Mikko Kiurun elämää varjostivat omien läheisten kohtalot ja muistot.

Mitä kaikkea hän oli joutunut kestävänsä. Hän kasvoi orpona, kadotti omat läheisensä ja sisaruksensa sodissa, Leningradin piirityksessä ja leireillä. Hänen vaimonsa oli Ust-Ilymin leirissä, vanhempi tytärkin syntyi asutusleirissä. Sellaiset asiat tekevät ihmisistä varovaisia. Pystyäkseen tekemään työtä näissä olosuhteissa, hänen täytyi olla askel

Mikko Kiuru kävi kerta toisensa jälkeen Moskovassa neuvottelemassa suomen kielen laitoksen palauttamisesta. Sen toiminta käynnistyi uudelleen 1963. Kuvassa Mikko Kiuru ja Vera Kiuru Petroskoissa 1960-luvulla. KUVA: MIKKO KIURUN LASTEN PERHEARKISTOSTA.

todellisuuden edellä.

Kiuru joutui toimimaan niidenkin kanssa, jotka olivat teeskennelleet olevansa jotain muuta mitä todellisuudessa olivat. Jotkut pelkäsivät oman asemansa puolesta ja sitten selän takana ryöpyttivät pilkkaa ja ivaa hänen niskaansa. Hän toimi vailla epäilyk-

sen häivää, etsi liittolaisia, sai tukea toimintaansa asiasta kiinnostuneiden toimijoiden taholta. Hän uskoi vahvasti yhteistyöhön, eikä koskaan ottanut saavutuksista kunniaa vain itselleen.

Irina Kapelian

Kirjoittaja on suomen kielen opettaja Helsingistä.

Inhimillisyyden koetinkivi

Kun viimeisen kerran keskustelin Mikko Kiurun kanssa, hän oli jo siirtynyt eläkkeelle. Tapasimme kadulla ja jäimme puhumaan niitä näitä, perheestäni ja työllistymisestä. Hän sanoi: ”Jos jotain sattuu, niin soita ihmeessä, ei jätetä sinua heitteille”.

Mahtava tunne, kun joku välittää. Tiedän hänen auttaneen useita ihmisiä ja tukeneen suomenkielisiä perheitä. Itse en koskaan soittanut. Sitä suuremmalla syyllä minulla on nyt oikeus pu-

hua tästä ihmisestä, jolle en ole velkaa henkilökohtaisesta palveluksesta.

Kerron asioista, joita useat eivät olleet nähneet. Mikko Kiurun mittava toiminta suomen kielen puolesta sen tuhonneen systeemin sisällä oli harvinaista. Se vaatii kunnioitusta.

Uskon Mikko Kiurun toiminnan suomen kielen aseman puolesta olleen hänen inhimillisyytensä koetinkivi. Se mittasi hänen sielunsa arvon.

Irina Kapelian